

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 2. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 537 (Alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 537:

Har Flygtningenævnet i andet halvår af 2016 eller senere truffet en eller flere afgørelser om, at ansøgninger fra personer, der allerede havde opnået beskyttelse i Grækenland, ikke kunne afvises under henvisning til udlændingelovens paragraf 29 b, men i stedet skulle have beskyttelse i Danmark? I givet fald ønskes en nærmere, anonymiseret redegørelse for sagens eller sagernes nærmere omstændigheder og for Flygtningenævnets begrundelse.

Svar:

Efter udlændingelovens § 29 b kan en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) afvises, hvis udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et land, som er omfattet af Dublinforordningen (første asylland). Udlændingestyrelsen træffer afgørelse herom med klageadgang til Flygtningenævnet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Flygtningenævnet, der bl.a. har oplyst følgende:

”Flygtningenævnet har i andet halvår af 2016 behandlet syv sager vedrørende udlændinge, som af Udlændingestyrelsen har fået afvist deres ansøgning om asyl i medfør af udlændingelovens § 29 b, idet de pågældende havde opnået beskyttelse i Grækenland. Nævnet har i perioden stadfæstet fire af Udlændingestyrelsens afgørelser, som alle vedrørte voksne, mandlige asylansøgere.

Nævnet har i samme periode omgjort tre af Udlændingestyrelsens afgørelser. Sagerne vedrørte en familie med mindreårige børn, og de blev behandlet samlet på et mundtligt nævnsmøde i medfør af Flygtningenævnets forretningsordens § 46, stk. 3.

I sagerne, hvor Udlændingestyrelsens afgørelser blev omgjort, udtalte Flygtningenævnet blandt andet følgende:

28. marts 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 3617
Akt-id 206727

”Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b. Det fremgår af § 29 b, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 kan afvises, hvis udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et land som omhandlet i § 29 a, stk. 1, det vil sige et land, der er omfattet af Dublinforordningen.

Klagerne har anført at de må betragtes som særligt sårbare, og at de således ikke vil kunne klare sig i Grækenland. Klagerne er en familie med et spædbarn, født [i foråret] 2016 samt den kvindelige klagers søster som er mindreårig. Den mandlige klager har brug for særlig psykiatrisk hjælp. Ved en tilbagevenden til Grækenland frygter klagerne at blive henvist til et liv på gaden. De vil ikke kunne få hjælp fra de græske myndigheder. Da de opholdt sig i Grækenland var de helt afhængige af de penge, som de selv havde medbragt fra Syrien. De har ikke længere nogen opsparring og står uden netværk i Grækenland. Det gøres gældende, at Grækenland, efter en samlet vurdering af ansøgernes erfaringer fra Grækenland og de generelle baggrundsoplysninger, særlig for personer, som har opnået opholdstilladelse, ikke opfylder betingelserne for at tjene som klagernes første asylland, jf. udlændingelovens § 7, stk. 4, hvorfor betingelserne for afvisning i medfør af § 29 b ikke er opfyldt. Det gøres endvidere gældende, at klagerne er i risiko for refoulement.

De græske myndigheder har ved brev af [efteråret] 2015 oplyst, at den mandlige klager er meddelt flygtningestatus i Grækenland og har fået udstedt et opholdsbevis med gyldighed fra [foråret] 2015 til [foråret] 2018. De græske myndigheder har ved brev af [efteråret] 2015 oplyst, at den kvindelige klager er meddelt flygtningestatus i Grækenland og har fået udstedt et opholdsbevis med gyldighed fra [foråret] 2015 til [foråret] 2018. I den foreliggende sag har nævnet lagt til grund, at klagerne er meddelt opholdstilladelse som konventionsflygtning i Grækenland med gyldighed til [foråret] 2018.

Det fremgår af Justitsministeriets bemærkninger i lovforslag nr. 72 af 14. november 2014 til udlændingelovens § 29 b, at afvisning efter bestemmelsen alene kan ske, hvis betingelserne for at betragte det pågældende land som et første asylland er opfyldt som følge af, at udlændingen tidligere har opnået beskyttelse i landet. Det er herved blandt andet et krav, at udlændingen skal være beskyttet mod refoulement, ligesom det skal være muligt for den pågældende at indrejse og tage lovligt ophold i første asyllandet. Den pågældendes personlige integritet og sikkerhed skal endvidere være beskyttet, men det kan ikke hermed kræves, at den pågældende socialt set skal kunne leve på fuldt ud samme niveau som første asyllandets egne statsborgere. Det er dog et krav i henhold til Excom Conclusion no. 58 – 1989, at udlændingen i første asyllandet bliver ”treated in accordance with recognized basic human standards”. Efter Flygtningenævnets praksis er der blandt andet blevet lagt vægt på, om udlændingen har adgang til bolig, lægehjælp, mulighed for ansættelse i den private eller offentlige sektor, mulighed for frit at bosætte sig samt muligheden for at eje fast ejendom.

Flygtningenævnet finder, at det vil være muligt for klagerne at indrejse og tage lovligt ophold i Grækenland, samt at klagerne i Grækenland vil være beskyttet mod refoulement. Det bemærkes herved, at Grækenland er omfattet af Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder artikel 19, stk. 2, og har tiltrådt Flygtningekonventionen, herunder efterlevelse af non-refoulement-princippet som anført i Flygtningekonventionens artikel 33, stk. 1. Forholdene for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i Grækenland, er ifølge de for Flygtningenævnet foreliggende baggrundsoplysninger vanskelige.

Efter en samlet vurdering finder Flygtningenævnets flertal, at klagerne må betragtes som særligt sårbare. Flertallet har herved lagt særligt vægt på, at klagerne har et spædbarn, og at den mandlige klager har psykiske problemer, hvilket medfører overhængende risiko for, at den kvindelige klager vil blive overladt til alene at tage vare på såvel spædbarnet som den kvindelige klagers lillesøster. Flertallet lægger herved vægt på, at det af lægejournal af [vinteren] 2016 fremgår, at det ikke kan afvises, at den mandlige klager er suicidaltruet, og at det af lægejournal af [vinteren] 2016 fremgår, at der er en betydelig øget risiko for selvmord/selvskade. Flertallet har endvidere lagt vægt på, at klagerne var henvist til at tage ophold på gaden, da de opholdt sig i Grækenland. Det forhold, at den kvindelige klagers forældre nu opholder sig i Grækenland, kan ikke i den konkrete sag føre til en ændret vurdering. Under disse omstændigheder finder Flygtningenævnets flertal efter en samlet vurdering undtagelsesvist at betingelserne for at afvise ansøgningerne, uanset de græske opholdstilladelser, ikke er opfyldt.

Flygtningenævnet omgør derfor Udlændingestyrelsens afgørelse, således at ansøgningerne om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 ikke afvises i medfør af udlændingelovens § 29 b.”

Flygtningenævnet har ikke truffet sådanne afgørelser i 2017.

Der kan i øvrigt henvises til nævnets bidrag til besvarelsen af spørgsmål 538.”

Inger Støjberg

/

Lars Lichtenstein